

Beste mensen,

Het woord band heeft met binden te maken, zaken of personen die los van elkaar zijn, worden met elkaar verbonden. Zo'n verbinding kan plezierig zijn, dat je met elkaar binding hebt, een band kan ook knellend zijn, dan ben je gebonden en onvrij.

Via de sociale media zoeken mensen wereldwijd met elkaar contact, men noemt elkaar vrienden op facebook. Anderen sluiten zich juist af voor contacten en bewaren hun privacy. Mensen kunnen vrijwillig een verband aangaan: ze sluiten vriendschappen, worden lid van een vereniging, ze gaan een relatie aan, sluiten een huwelijk en beloven elkaar trouw, zelfs met de belofte "tot de dood ons scheidt".

Sommige verbanden zijn niet vrijwillig. Je kiest het gezin niet uit waarin je geboren bent. De band met de ouders kan goed en vertrouwd zijn, maar ook slecht. Je kiest het land van herkomst niet uit. Je hebt te maken met wetten, afspraken en verplichtingen die je geacht wordt te accepteren.

Mensen verbreken soms banden, gaan over tot echtscheiding, men neemt afstand van z'n ouders, men verlaat een kerk, men emigreert. Ze kiezen dan voor zo'n breuk. Een relatie is niet eenzijdig, komt niet van één kant. Ook door bijzondere omstandigheden, ziekte, oorlog, dood, kan een breuk ontstaan. Mensen die met elkaar verbonden waren kunnen uit elkaar groeien. Men kan uit elkaar gedreven worden, de verbinding houdt geen stand, de verbreking wordt als een bevrijding gevoeld. Het maakt uit hoe men een verbinding ervaart. In de Bijbel komt het woord verbond voor. God die zich verbindt met mensen. Ze sluiten een wederzijds contract, een overeenkomst, een afspraak. God heeft Israël bevrijdt uit de banden van de Egyptische slavernij. Maar is een verbinding van God en mens wel mogelijk, zijn dat geen ongelijke partijen? God, hoog verheven en heilig, en wat stelt de mens voor? Is dat wel vol te houden, zit daar toekomst in? God is toch dat waagstuk aangegaan, met Israël toen, maar ook met ons nu. Trouwens de mensen zijn in hun nood ook steeds om God blijven roepen: God waar bent u!

De relatie van God met zijn volk leek soms op een gebed zonder end, een relatie die steeds op springen stond. God hernieuwde dat verbond. Waarom Hij zoveel waarde aan de mensenkinderen hecht is een wonder, dat zal ons later wel geopenbaard worden (vorige week haalde ik Psalm 8 aan: wat is de mens dat U die gedenkt?). Om een relatie inhoud te geven moet men er wederzijds in investeren. God doet dat van zijn kant door ons mensen van Zijn Geest te geven, Zijn scheppende kracht. Hij wil de afstand overbruggen, Hij werpt ons een verbindinglijn toe, en Hij laat het niet bij één keer. Wat kunnen wij van onze kant doen? Je kunt het bondgenootschap met God aanvaarden, door de reddingslijn aan te nemen. Negeer Hem niet, maar reageer, neem het aanbod aan. Als wij contact met God afwijzen, lijkt het of God niets kan beginnen. God wil de mens als partner, bondgenoot. Wij hebben onze krachten en mogelijkheden, maar die zijn beperkt. Met hulp van Gods Geest, die niet zomaar uitgeput raakt, worden ongedachte mogelijkheden gegeven. Het is denk ik goed in deze Pinkstertijd het weer te laten horen: Gods Geest die zich met onze geest verbindt, zo zijn er wonderen mogelijk. Een band die inspireert.

Dat we met de Geest van hierboven leren geloven, hopen en liefhebben.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk.